

<https://www.bbn.gov.pl/pl/wydarzenia/8674,Prezydent-RP-o-polskim-czlonkostwie-w-Radzie-Bezpieczenstwa-ONZ.html>

05.07.2025, 17:06

12.12.2019

Prezydent RP o polskim członkostwie w Radzie Bezpieczeństwa ONZ

Wystąpienie Prezydenta RP Pana Andrzeja Dudy na uroczystości symbolicznego przekazania flagi ONZ na ręce Prezydent Estonii Pani Kersti Kaljulaid w związku z rozpoczynającą się kadencją Estonii jako pochodzącego z wyboru państwa członkowskiego Rady Bezpieczeństwa ONZ, 12 grudnia 2019 r.

Szanowna Pani Prezydent,

Szanowni Państwo Ambasadorowie i Ministrowie,

Dostojni goście,

Bardzo się cieszę, że mogę dziś gościć Prezydent Estonii Panią Kersti Kaljulaid i że przyjęła Pani zaproszenie, które wystosowałem podczas naszego wrześniowego spotkania w Nowym Jorku. Dzisiejsze spotkanie ma dla mnie znaczenie szczególne, nie tylko ze względu na nasze bliskie i serdeczne relacje.

Polska z dniem 31 grudnia br. kończy formalnie swoją misję jako pochodzące z wyboru państwo członkowskie Rady Bezpieczeństwa ONZ. Dzień później, 1 stycznia 2020 roku, nasze miejsce, jako przedstawiciel grupy Europy Wschodniej, zajmie właśnie Estonia. Rozpocznie tym samym pierwsze w swojej historii członkostwo w tym organie. Pani Prezydent, to zasłużony sukces. Serdecznie gratuluję Pani i wszystkim Pani współpracownikom, jednocześnie życząc owocnej pracy na forum Rady.

Szanowni Państwo,

Perspektywa zakończenia przez Polskę prac w Radzie stanowi naturalny przyczynek do refleksji i podsumowań. Większe zaangażowanie Polski w pracach Organizacji Narodów Zjednoczonych było jednym z priorytetów mojej polityki zagranicznej.

W pierwszej połowie 2017 roku prowadziliśmy razem ze stroną rządową intensywną kampanię promującą polską kandydaturę do Rady Bezpieczeństwa na lata 2018-2019. Osiągnęliśmy sukces. W czerwcu 2017 roku, Polska została wybrana do Rady rekordową liczbą głosów: 190 państw zagłosowało za, 2 wstrzymały się od głosu, a żadne nie zagłosowało przeciw.

Nasze członkostwo w tym najważniejszym ciele odpowiedzialnym za utrzymanie międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa odebraliśmy jako dowód zaufania społeczności międzynarodowej, a także jako duże wyróżnienie i zobowiązanie.

Po niespełna dwóch latach wytężonej pracy w samej Radzie Bezpieczeństwa, ale też szerzej na forum ONZ, mam poczucie, że wiele osiągnęliśmy.

Realizując konstytucyjne prerogatywy Prezydenta RP, jako reprezentanta państwa w stosunkach zewnętrznych, współdziałając w tym zakresie ze stroną rządową, reprezentowałem RP na forum Rady Bezpieczeństwa łącznie trzy razy, a w debacie generalnej Zgromadzenia Ogólnego ONZ – pięć.

Skuteczna aktywność kraju na forum Rady Bezpieczeństwa to również wysiłek dla całego aparatu dyplomatycznego, w pewnym sensie sprawdzian jego sprawności, wymagający ścisłej współpracy i koordynacji wewnętrznej. Te mijające dwa lata to bez mała ok. 800 spotkań, ponad 100 przyjętych – a zarazem omawianych podczas prac Rady – rezolucji, dziesiątki wystąpień medialnych. W wielu przypadkach to także posiedzenia Rady na tzw. „wysokim szczeblu” – w formacie głów państw, czy ministrów spraw zagranicznych.

Polska w Radzie Bezpieczeństwa oparła swoje priorytety na wizji pozytywnej wielostronności, którego fundamentem są wartości określone w Karcie Narodów Zjednoczonych. Jednym z nich jest poszanowanie prawa międzynarodowego, co było tematem przewodnim pierwszego polskiego przewodnictwa w Radzie w maju 2018 r. Miałem wówczas zaszczyt prowadzić – jako pierwszy Prezydent RP – otwartą debatę wysokiego szczebla Rady Bezpieczeństwa poświęconą temu zagadnieniu.

Poza omawianą już debatą poświęconą poszanowaniu prawa międzynarodowego, zainaugurowałem w styczniu 2018 roku dwuletnią kadencję Polski w Radzie. Na zaproszenie Prezydenta Kazachstanu Pana Nursułtana Nazarbajewa, uczestniczyłem w debacie poświęconej nieprolifracji broni masowego rażenia.

Ponadto, we wrześniu 2018 roku na marginesie debaty generalnej podczas 73. sesji Zgromadzenia Ogólnego ONZ, wziąłem udział w spotkaniu wysokiego szczebla Rady Bezpieczeństwa poświęconego utrzymywaniu międzynarodowego pokoju, któremu przewodniczył Prezydent Stanów Zjednoczonych Donald Trump.

Jako pochodzące z wyboru państwo członkowskie Rady Bezpieczeństwa konsekwentnie staraliśmy się działać na rzecz najsłabszych i szczególnie narażonych w trakcie konfliktów zbrojnych, w tym kobiet, dzieci mniejszości religijnych oraz osób z niepełnosprawnościami. Upominaliśmy się o ich ochronę i zapewnienie odpowiedniej pomocy humanitarnej.

Z inicjatywy Polski oraz Wielkiej Brytanii 20 czerwca br. Rada Bezpieczeństwa jednogłośnie przyjęła pierwszą w historii rezolucję dot. osób z niepełnosprawnościami w konfliktach zbrojnych. Jesteśmy z tego powodu dumni, a naszym dążeniem będzie ugruntowanie pozycji Polski jako jednego z państw wiodących w tematyce promowania praw osób z niepełnosprawnościami na forach międzynarodowych.

Zorganizowaliśmy także spotkanie w formule „Arria” nt. ochrony mniejszości religijnych w konfliktach zbrojnych, które zbiegło się z pierwszymi obchodami Międzynarodowego Dnia Upamiętniającego Ofiary Przemocy na Tle Religijnym, ustanowionego z polskiej inicjatywy na mocy rezolucji Zgromadzenia Ogólnego ONZ.

W trakcie drugiego przewodnictwa Polski w sierpniu br., w kontekście przypadającej w tym roku 70. rocznicy przyjęcia Konwencji genewskich, udało się uzgodnić z naszej inicjatywy wspólne oświadczenie Rady w sprawie jej zaangażowania na rzecz przestrzegania międzynarodowego prawa humanitarnego.

Oświadczenie to, rezolucję dot. osób z niepełnosprawnościami w konfliktach zbrojnych, oraz ustanowienie

Międzynarodowego Dnia Upamiętniającego Ofiary Przemocy na Tle Religijnym uważamy za najważniejsze sukcesy Polski w czasie naszej dwuletniej kadencji w Radzie Bezpieczeństwa.

Szanowni Państwo,

przywołane przeze mnie działania można określić mianem politycznych i dyplomatycznych. Jednak mówiąc o utrzymaniu pokoju i bezpieczeństwa na świecie nie sposób nie wspomnieć o praktycznym wymiarze tych działań.

Już podczas tygodnia inaugurującego 70. sesję Zgromadzenia Ogólnego ONZ we wrześniu 2015 roku – była to wówczas moja pierwsza wizyta jako nowo zaprzysiężonego Prezydenta RP – zadeklarowałem wolę zwiększenia wkładu Polski w misje pokojowe ONZ. Z dużą satysfakcją, jako zwierzchnik Sił Zbrojnych, mogę stwierdzić, że w listopadzie br. 250-osobowy polski kontyngent, którego trzon stanowią żołnierze 12. Brygady Zmechanizowanej ze Szczecina im. gen. Józefa Hallera, wznowił swój udział w misji pokojowej ONZ UNIFIL w Libanie.

Powrót Polski do operacji pokojowych pod auspicjami ONZ, po dziesięcioletniej przerwie, stanowi bezpośredni wkład Rzeczypospolitej do wysiłków wspólnoty międzynarodowej na rzecz utrzymania pokoju i bezpieczeństwa. Jest to także wypełnienie treścią idei, jakie przyświecały nam sprawując mandat pochodzącego z wyboru kraju członkowskiego Rady Bezpieczeństwa ONZ.

Z powodu naszej trudnej historii oraz poczucia odpowiedzialności za działania na rzecz zakończenia konfliktów, czy to w naszym bliskim sąsiedztwie, czy w odleglejszych regionach świata, Polska zawsze opowiadać się będzie za ofiarami konfliktów, osobami pokrzywdzonymi i słabszymi.

Szanowni Państwo,

chciałbym również bardzo mocno podkreślić, że Polska nie traktowała swojego członkostwa w Radzie Bezpieczeństwa jako celu samego w sobie. Chcieliśmy wnieść – i jestem przekonany, że wnieśliśmy – do prac Rady, ale również do całego systemu Narodów Zjednoczonych, konkretną wartość dodaną. Zwróciliśmy uwagę na wiele zagadnień, które do tej pory nie były bezpośrednim tematem prac Rady. Uwypukliliśmy inne, ważne z perspektywy naszego regionu.

Obecność w Radzie przyczyniła się do umocnienia wizerunku Polski, jako państwa stabilnego, przewidywalnego i angażującego się na rzecz rozwiązywania globalnych problemów. Dała nam również możliwość wzmocnienia relacji dwustronnych z państwami zasiadającymi w Radzie.

Postawię również tezę, że bez tak dużego zaangażowania Polski na forum Rady Bezpieczeństwa, nie moglibyśmy świętować sukcesu konferencji klimatycznej COP24, która odbyła się w grudniu 2018 roku w Katowicach. Nasze przewodnictwo w Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu przyniosło znaczący wkład w globalną politykę klimatyczną. To w Katowicach przyjęliśmy Reguły Katowickie – Katowice Rulebook – będące „instrukcją obsługi” mówiącą w jaki sposób założenia Porozumienia Paryskiego wprowadzić w życie.

Jesteśmy zdeterminowani, aby kontynuować misję rozpoczętą w Radzie Bezpieczeństwa, promując fundamentalne dla nas tematy i zagadnienia w trakcie trzyletniej kadencji w Radzie Praw Człowieka w latach 2020-2022.

Szanowni Państwo,

To, co łączy Polskę i Estonię to nie tylko przynależność do Unii Europejskiej i wspólne cele gospodarcze i infrastrukturalne w ramach Inicjatywy Trójmorza. To także zbieżność interesów w odniesieniu do bezpieczeństwa naszego regionu, wyrażona w sposób wyraźny podczas ostatniego spotkania głów państw i szefów rządów NATO w Londynie, jak również podobna wizja polityki wschodniej.

Chciałbym, aby to właśnie w oparciu o tę wspólnotę interesów i wartości, Estonia w sposób naturalny kontynuowała w pracach Rady Bezpieczeństwa inicjatywy Polski. Mówię tutaj przede wszystkim o działaniach w dziedzinie promocji prymatu prawa międzynarodowego oraz ochrony ludności cywilnej w sytuacjach konfliktów, a także wysiłkach na rzecz utrzymania kwestii Ukrainy i Gruzji w zainteresowaniu Rady.

W kontekście priorytetów i wartości dodanej wnoszonej przez państwa zasiadające w Radzie Bezpieczeństwa, Estonia jako światowy lider cyfryzacji i cyberbezpieczeństwa, ma ogromny potencjał aby zagadnienia te w większym stopniu stały się przedmiotem rozważań tego gremium. Obecnie przecież zarówno cyberbezpieczeństwo, jak i proces cyfryzacji gospodarek, to integralne części stosunków międzynarodowych i porządku wewnętrznego państw. Uważamy, że Rada Bezpieczeństwa powinna proaktywnie reagować na współczesne zagrożenia, w tym kwestie cyber, i dostrzegamy w związku z tym szerokie pole do zaangażowania.

Z naszej strony chcę zadeklarować pełne wsparcie dla Estonii w przygotowaniach do objęcia funkcji pochodzącego z wyboru państwa członkowskiego Rady Bezpieczeństwa oraz chęć dzielenia się doświadczeniami.

Szanowna Pani Prezydent,

Szanowni Państwo,

cieszę się, że za chwilę przekażę Pani Prezydent symbolicznie flagę ONZ. Mam nadzieję, że gest ten stanie się tradycją dla państw członkowskich grupy Europy Wschodniej w ONZ, a zwłaszcza dla tych, które jednocześnie wchodzi w skład Bukareszteńskiej Dziewiątki.

Życząc jeszcze raz Pani Prezydent powodzenia w trakcie estońskiego członkostwa w Radzie Bezpieczeństwa oraz realizacji zakładanych celów, zapewniam Panią, że może Pani liczyć na moje wsparcie.

Dziękuję.

[Tweetnij](#)